

Kendine Taşınan Ayrac

— marcel · 02 Aralık 2011

Parantez içinde, parantez içiminde, cümlesine bağlı tasmalı bir diken
Tenhalık otları sevap ertelerimde bitmiş
Körpecik bir virgül, cilveli bir öpüşmeyi ayırmaya çalışıyor
Ruhu yaslı tenler locadan seyrediyor her şeyi

Van Gogh sarısı gökyüzünden isimsiz bir renk alacağım var
Bak pencere çaldı, dil kuşudur, aç
Bana da soğuk bir imge hazırla, sek olsun
Bir de gırtlığına kadar çıkmaz dolu bir labirent koy önüme
Soldan sağa, sağdan sola, kuzeyden tenime, ağırlı bulmacalar

Yanar dağın uçuk çıkartan ağzıyım, ben bu kasırgayı sabah kadar içerim
Kiralık derinlik, zehiri alınmış çığlıklar, ilk yardım dahil
Bir düş öteye taşınıyoruz, tüm sokakları, gecelerimi paketleyin
Yarım kalan sevişmelerime dikkat edin, kırılır
Sancı aksanıyla konuşan ev sahipleri ve onların birinci dereceden günahları
Damağımda kimliksiz bir kontrat, süresi gelince tükeniriz elbet...

Oktay Coşar